ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ទីស្តីការក្រសួងយុត្តិធម៌
លេខ: ៤៤ ក.យ.ប្រ.ក/០៩

ប្រកាស
ស្តីពីការកែសម្រួល
ឧបសម្ព័ន្ធ ១ និង ឧបសម្ព័ន្ធ ៤
នៃប្រកាសលេខ ២៨ កយ ប្រក,០៧ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ ស្តីពី ប្រភេទពាក្យសុំដែលតម្រូវឲ្យបង់ពន្ធ ចំនួនទឹកប្រាក់ នៃពន្ធ ដាក់ពាក្យសុំ និង ចំនួនពន្ធដែលត្រូវបង់ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពក្រៅពីពាក្យសុំទៅតុលាការឲ្យសម្រេចសេចក្តី និង មាត្រដ្ឋានសម្រាប់គណនាប្រាក់ប្រជាប់ក្តីតុលាការក្រៅពីពន្ធ និង តម្លៃកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.០៩០៨.១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០១៩៦.០៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានឃើញក្រឹត្យលេខ ០៦ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៨៧ អនក្រ បក ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានឃើញប្រកាសលេខ ២៨ កយប្រក.០៧ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ ស្តីពីប្រភេទពាក្យសុំដែលតម្រូវឲ្យបង់ពន្ធ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃពន្ធដាក់ពាក្យសុំ និង ចំនួនពន្ធដែលត្រូវបង់ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពក្រៅពីពាក្យសុំទៅតុលាការឲ្យសម្រេចសេចក្តី និង មាត្រាដ្ឋានសម្រាប់គណនាប្រាក់ប្រជាប់ក្តីតុលាការក្រៅពីពន្ធ និង តម្លៃកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង
- យោងតាមមាត្រា ៦០, មាត្រា ៦១, មាត្រា ៦២, និង មាត្រា ៣៧២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី
- យោងតាមភាពចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

សម្រេច

ប្រការ ១: ត្រូវបានកែសម្រួល ឧបសម្ព័ន្ធ ១ លេខរៀងទី ៩ និង ឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ប្រភេទបណ្ដឹងទាមទារឲ្យបញ្ជាក់អំពីទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិ និង បណ្ដឹងទាមទារឲ្យផ្ដល់តាវកាលិកនៃប្រកាសលេខ ២៨ កយ ប្រក.០៧ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ ស្ដីពីប្រភេទពាក្យសុំដែលតម្រូវឲ្យបង់ពន្ធ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃពន្ធដាក់ពាក្យសុំ និង ចំនួនពន្ធដែលត្រូវបង់ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពក្រៅពីពាក្យសុំទៅតុលាការឲ្យសម្រេចសេចក្ដី និង មាត្រាដ្ឋានសម្រាប់គណនាប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីតុលាការក្រៅពីពន្ធ និង តម្លៃកម្មវត្ថុនៃបណ្ដឹង ដូចខាងក្រោម៖

ឧបសម្ព័ន្ធ ១ ថ្មី លេខរៀងទី ៩

៩	ពាក្យសុំឱ្យផ្អាក និង ការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៣៦៦, ៣៦៧, និង ៣៦៩	៥ ០០០

ឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ថ្មី ប្រភេទបណ្ដឹងទាមទារឲ្យបញ្ជាក់អំពីទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិ

១១	ការទាមទារអោយរំលាយ ឬ ទាមទារអោយបន្ថយថ្លៃឈ្នួល ក្នុងករណីដែលចំណូលថយចុះ ដោយសារការបាត់បង់ ឬ វិនាស វត្ថុជួលមួយភាគ (មាត្រា ៦០៦ និង មាត្រា ៦០៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១. ចំនួនថ្លៃឈ្នួលដែលដើមចោទអះអាងថាបានកាត់បន្ថយ x (កំឡុងពេលពីដើមដំបូងនៃការកាត់បន្ថយដល់ពេលដាក់ពាក្យបណ្ដឹង) + ៦ ខែ ២. ប្រសិនបើដើមចោទធ្វើសេចក្ដីបញ្ជាក់ដំបូងថា១/២នៃតម្លៃនៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃភតិសន្យាទាបជាងចំនួនដែលគណនាតាមរបៀបទី១ខាងលើត្រូវយក១/២នៃតម្លៃអចលនវត្ថុ	ដោយយោងទៅលើការសន្មត់ថា ៦ ខែ គឺជាអំឡុងពេលមធ្យមសំរាប់ធ្វើការជំនុំជម្រះរឿងក្ដី
១២	បណ្ដឹងទាមទារអោយបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិជួល	ចំនួនថ្លៃឈ្នួល x ៦ ខែ	ដោយយោងទៅលើការសន្មត់ថា ៦ ខែ គឺជាអំឡុងពេលមធ្យម សំរាប់ធ្វើការជំនុំជម្រះ រឿងក្ដី

ឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ថ្មី ប្រភេទបណ្ដឹងទាមទារឲ្យផ្ដល់តាវកាលិក

៦	ការប្រគល់លិខិតប្រគល់សិទ្ធិ	១.ក្នុងករណីដែលការទាមទារផ្អែកទៅលើកម្មសិទ្ធិ ឬ ការបញ្ចប់កិច្ចសន្យា ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃនៃសិទ្ធិដែលមានចែងនៅក្នុងលិខិតប្រគល់សិទ្ធិ។	ចំពោះការធ្វើសេចក្ដីបញ្ជាក់ដំបូង តុលាការត្រូវបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់នូវលិខិតបញ្ជាក់ទៅ

		២. ក្នុងករណីដែលការទាមទារផ្អែកទៅលើសិទ្ធិកាន់កាប់ត្រូវ យក ១/៣ នៃតម្លៃសិទ្ធិដែលមានចែងនៅក្នុងលិខិតប្រគល់សិទ្ធិ។	តាមលក្ខណៈនៃរឿងក្តី។ ប្រសិនបើការដាក់លិខិតបញ្ជាក់មានការលំបាក សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវធ្វើឡើងដោយការបង្ហាញសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងរបស់ដើមចោទ។

ប្រការ ២ : ប្រកាសនេះ នឹងយកទៅអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ២០ថ្ងៃគត់ ក្រោយពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា។ ៤០៧ 5

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៩

រដ្ឋមន្ត្រី

អង្គ វង្សវឌ្ឍនា

ចម្លងជូន៖

- តុលាការគ្រប់ជាន់ថ្នាក់

"ដើម្បីអនុវត្ត"

- មហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល
- មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍
- អយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្ត-រាជធានី
- តុលាការយោធា និង អយ្យការអមតុលាការយោធា
- គណៈមេធាវី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

"ដើម្បីជ្រាប"

ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធ ១ ថ្មី

	ប្រភេទនៃពាក្យសុំ ដែលតម្រូវឱ្យបង់ពន្ធ	មាត្រាយោង	តម្លៃពន្ធ (រៀល)
១	ពាក្យប្តឹងជិតចិត្ត	២៨	៥ ០០០
២	ពាក្យសុំចូលរួមជួយអន្តរាគមន៍ ពាក្យសុំចូលរួមអន្តរាគមន៍ក្នុងសហបណ្តឹង	៤៣ ៤៩	៥ ០០០
៣	ពាក្យសុំឱ្យថែរក្សាការពារភស្តុតាងដែលធ្វើមុនពេលដាក់ពាក្យបណ្តឹង	១៦៤ កថាខណ្ឌ ២	៥ ០០០
៤	ពាក្យប្តឹងទាស់	២០៤	៥ ០០០
៥	ពាក្យប្តឹងជំទាស់	៣០១	៥ ០០០
៦	ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត	៣៨៤	៥ ០០០
៧	ពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ	៣៥៣	៥ ០០០
៨	ពាក្យសុំតវ៉ាអំពីការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត	៣៦២	៥ ០០០
៩	ពាក្យសុំឱ្យផ្អាក និង ការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៣៦៦, ៣៦៧, និង ៣៦៩	៥ ០០០
១០	ពាក្យសុំឱ្យដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យប្រគល់	៣៩០ ៤៥០ ៤៥៩ ៤៨៣	៥ ០០០
១១	ពាក្យសុំទាមទារឱ្យចែកចំណែក	៣៩៤ ៤០៩ ៤២៦	៥ ០០០
១២	ពាក្យសុំការចាត់ចែងការរក្សាការពារ	៤២៩	៥ ០០០
១៣	ពាក្យសុំឱ្យលុបចោលនីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំដោយដាក់ប្រាក់ធានា	៤៦១	៥ ០០០
១៤	ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតឱ្យនាវាធ្វើដំណើរ	៤៦២	៥ ០០០
១៥	ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះដីកាសម្រេចរក្សាការពារ	៥៥០	៥ ០០០
១៦	ពាក្យសុំឱ្យផ្អាកការអនុវត្តរក្សាការពារ	៥៥១	៥ ០០០
១៧	ពាក្យសុំឱ្យលុបចោលដីកាសម្រេចរក្សាការពារ	៥៥៧ ៥៥៨ ៥៥៩	៥ ០០០

ឧបសម្ព័ន្ធ ២

	សកម្មភាពដែលតម្រូវឱ្យបង់ពន្ធ	មាត្រាយោង	តម្លៃពន្ធ (រៀល)
១	ការទាមទារមើល ឬការទាមទារថតចម្លងសំណុំរឿង។ ប៉ុន្តែក្នុងករណី ដែលភាគីទាមទារនៅពេលដែលរឿងក្តីកំពុងចាត់ការមិនតម្រូវឱ្យបង់ទេ។ ចំពោះការចំណាយក្នុងការថតចម្លងឯកសារសំណុំរឿង ជាបន្ទុករបស់អ្នកទាមទារ។	មាត្រា ២៥៨ ៣៧៨ ៥៣៨	៥ ០០០ ក្នុងមួយដង
២	ការប្រគល់ឯកសារចម្លងយថាភូត ឬឯកសារចម្លងដែលមាន	មាត្រា ២៥៨ ៣៧៨	៥ ០០០

	សេចក្ដីបញ្ជាក់ ឬ ឯកសារដកស្រង់នៃសំណុំរឿង	៥៣៨	ក្នុងឯកសារ មួយឈុត
៣	ការប្រគល់នូវលិខិតបញ្ជាក់ការចូលជាស្ថាពរនៃសេចក្ដីសម្រេច	មាត្រា ២៥៨ ៣៧៨ និង ៣៥៥ កថាខណ្ឌ ២ ជាអាទិ៍	៥ ០០០ ក្នុងឯកសារ មួយឈុត
៤	ពាក្យសុំឱ្យផ្ដល់រូបមន្តអនុវត្ត	មាត្រា ៣៥៥ ជាអាទិ៍	៥ ០០០

ឧបសម្ព័ន្ធ ៣

	ប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីតុលាការក្រៅពីពន្ធដាក់ពាក្យសុំ	**ចំនួនសោហ៊ុយក្នុងមួយថ្ងៃ/យប់ (រៀល)**
១	សោហ៊ុយធ្វើដំណើរសម្រាប់ចៅក្រម	៤៦.០០០ រៀល +ថ្លៃធ្វើដំណើរជាមធ្យម តាម មធ្យោបាយធ្វើដំណើរសាធារណៈឆ្ពោះទៅកាន់គោលដៅ
២	សោហ៊ុយធ្វើដំណើរសម្រាប់ក្រឡាបញ្ជី	២៣.០០០ រៀល +ថ្លៃធ្វើដំណើរជាមធ្យម តាមមធ្យោបាយធ្វើដំណើរសាធារណៈ ឆ្ពោះទៅកាន់គោលដៅ
៣	សោហ៊ុយស្នាក់នៅសម្រាប់ចៅក្រម	៨០.០០០ រៀល
៤	សោហ៊ុយស្នាក់នៅសម្រាប់ក្រឡាបញ្ជី	៤០.០០០ រៀល
៥	សោហ៊ុយបញ្ជូនឯកសារតាមលិខិតអនុសិដ្ឋ	ចំនួនដូចគ្នានឹងថ្លៃចំណាយក្នុងការបញ្ជូនឯកសារជាសំបុត្រអនុសិដ្ឋ ដោយមានរបាយការណ៍បញ្ជាក់ការដល់នៃភណ្ឌិការ (កញ្ចប់ផ្ញើ តាមប្រៃសណីយ៍)
	កំណត់សំគាល់ ៖ សោហ៊ុយស្នាក់នៅអាចផ្ដល់ជូន តែក្នុងករណីដែលចំងាយធ្វើដំណើរលើសពី ៤០ គីឡូម៉ែត្រ ប៉ុណ្ណោះ លើកលែងតែ ខេត្តរតនគិរី ខេត្តមណ្ឌលគិរី ខេត្តស្ទឹងត្រែង ខេត្តព្រះវិហារ និង ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដែលសោហ៊ុយស្នាក់នៅអាចផ្ដល់ជូន ក្នុងករណីដែលចំងាយធ្វើដំណើរលើសពី ៣០ គីឡូម៉ែត្រ។	

ឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ថ្មី

កំណត់សំគាល់: ចំពោះរាល់ការគណនាតម្លៃនៃវត្ថុត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើសេចក្ដីបញ្ជាក់ដំបូង។ សេចក្ដីបញ្ជាក់ដំបូងអាចធ្វើឡើងដោយការបង្ហាញបង្កាន់ដៃ ឬ ដោយឯកសារកិច្ចសន្យា ជាអាទិ៍។ នៅក្នុងករណី ដែលពុំអាចរកឯកសារទាំងនោះបានទេ តម្លៃនៃវត្ថុត្រូវកំណត់តាមសេចក្ដីបញ្ជាក់ដំបូងរបស់ដើមចោទ។

តារាងគណនាតម្លៃកម្មវត្ថុនៃបណ្ដឹង

	ប្រភេទនៃបណ្ដឹង	វិធីគណនា	សេចក្ដីយោង
	បណ្ដឹងទាមទារអោយបញ្ជាក់អំពីទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិ		
១	សិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ និង ភោគៈ	ទម្លៃសរុបនៃវត្ថុ	
២	សិទ្ធិកាន់កាប់	១/៣ នៃតម្លៃវត្ថុ	
៣	សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និង សិទ្ធិអាស្រ័យនៅ	១. ១/២ នៃតម្លៃវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ ២. ចំពោះសិទ្ធិអាស្រ័យនៅ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃវត្ថុដែល ពាក់ព័ន្ធត្រឹមផ្នែកដែលសិទ្ធិអាស្រ័យនៅត្រូវបានទទួលស្គាល់	
៤	សេវភាព	១/៣ នៃតម្លៃ ដីបម្រើ ឬ ដីប្រើ	ការជ្រើសរើសយកតម្លៃដីប្រើ ឬតម្លៃដីបម្រើ ដើម្បីធ្វើការគណនាតម្លៃកម្មវត្ថុនៃបណ្ដឹងគឺ អាស្រ័យលើដើមចោទ។
៥	សិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្ស	ចំនួននៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា ។ ប្រសិន បើសិទ្ធិលើបំណុល ដែលត្រូវបានធានាមានតម្លៃលើសពី តម្លៃវត្ថុដែលដាក់ ដើម្បីធានាកាតព្វកិច្ច គឺត្រូវយកតម្លៃ វត្ថុនោះ ។	១. ចំនួននៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា ត្រូវគណនាទៅតាមចំនួននៃប្រាក់ដើម ។ ២. ចំពោះហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្ដែត ដែលមិនទាន់បានកំណត់ជាស្ថាពរ និងការបញ្ចាំ ដើម្បីធានាបំណុលអណ្ដែត ត្រូវយកចំនួនអតិបរមាមកធ្វើជាមូលដ្ឋាន ។ ៣. ចំនួននៃសិទ្ធិលើបំណុលត្រូវសម្រេច ទៅតាម ការចុះបញ្ជី ឬ តាមកិច្ចសន្យា ។

			៤. បើទោះជាមានប្រាតិភោគមួយផ្សេងទៀតមានអត្ថិភាពមុនក៏ដោយ ក៏ចំនួននៃតម្លៃមិន ប្រែប្រួលដែរ ។
៦	ទំហំនៃអានុភាពហ៊ីប៉ូតែក (ម.៨៥៦ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	តម្លៃនៃវត្ថុភ្ជាប់	
៧	សិទ្ធិប្រត្យក្សដែលបង្កើតឡើងដោយច្បាប់ដោយឡែក	-ករណីដែលអាចធ្វើអនុប្បទានបាន ត្រូវយកតម្លៃនៃផល ប្រយោជន៍ដែលបានមកពីអនុប្បទាន -ករណីដែលមិនអាចធ្វើអនុប្បទានទេ ត្រូវចាត់ទុកថាមានចំនួន ៥.៥០០.០០០ រៀល	
៨	បណ្តឹងទាមទារឱ្យបញ្ជាក់ពីនត្ថិភាពនៃកាតព្វកិច្ចជាប្រាក់ដោយមានការបញ្ជាក់ ពីចំនួនទឹកប្រាក់នៃកាតព្វកិច្ចនោះ	ចំនួននៃកាតព្វកិច្ចជាប្រាក់នោះ ។	
៩	បណ្តឹងទាមទារឱ្យបញ្ជាក់ពីនត្ថិភាពនៃកាតព្វកិច្ចជាប្រាក់ដោយគ្មានការបញ្ជាក់ច្បាស់ពីចំនួនទឹកប្រាក់នៃកាតព្វកិច្ច	ត្រូវចាត់ទុកថាមានចំនួន ៥.៥០០.០០០ រៀល	បើទោះជាមានភាគីប៉ុន្មាននាក់ក៏ដោយ ។
១០	បណ្តឹងទាមទារឱ្យបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការធ្វើឯកសារ	ត្រូវចាត់ទុកថាមានចំនួន ៥.៥០០.០០០ រៀល	១. តម្លៃនៃវត្ថុត្រូវគណនាដោយយោងទៅតាម ចំនួនឯកសារដោយមិនគិតអំពីខ្លឹមសារនៃឯកសារទេ។ ២. ខ្លឹមសារនៃឯកសារអាចជាទឹកប្រាក់ ឬមិនមែន ជាទឹកប្រាក់។
១១	ការទាមទារអោយរំលោយ ឬ ទាមទារអោយបន្ថយថ្លៃឈ្នួល ក្នុងករណីដែលចំណូលថយចុះ	១. ចំនួនថ្លៃឈ្នួលដែលដើមចោទអះអាងថាបានកាត់បន្ថយ x (កំឡុងពេលពីដើមដំបូងនៃការកាត់បន្ថយដល់ពេលដាក់ពាក្យបណ្តឹង) + ៦ ខែ	ដោយយោងទៅលើ ការសន្មត់ថា ៦ ខែ គឺជាអំឡុងពេលមធ្យមសំរាប់ធ្វើការ ជំនុំជម្រះរឿងក្តី

	ដោយសារការបាត់បង់ ឬ វិនាស វត្ថុជួលមួយភាគ (មាត្រា ៦០៦ និង ៦០៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	២. ប្រសិនបើដើមចោទធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងថា១/២នៃតម្លៃនៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃភតិសន្យាទាបជាងចំនួនដែលគណនាតាមរបៀបទី១ខាងលើត្រូវយក១/២នៃតម្លៃអចលនវត្ថុ	
១២	បណ្តឹងទាមទារអោយបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិជួល	ចំនួនថ្លៃឈ្នួល x ៦ ខែ	ដោយយោងទៅលើការ សន្មត់ថា ៦ ខែ គឺជា អំឡុងពេលមធ្យម សំរាប់ធ្វើការជំនុំជម្រះ រឿងក្តី
	បណ្តឹងទាមទារឱ្យបង្កើត ផ្លាស់ប្តូរ ឬ រំលត់ ទំនាក់ទំនងគតិយុត្ត		
១	ការទាមទារឱ្យបែងចែកវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ (ម. ២១២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១/៣ នៃតម្លៃចំណែកកម្មសិទ្ធិអវិភាគរបស់ដើមចោទ	មធ្យោបាយដែលអាចត្រូវបានស្នើឡើងដោយ ដើមចោទ មិនត្រូវយកមកពិចារណាទេ ។
២	ការទាមទារឱ្យលុបចោលនូវអំពើដែលនាំឱ្យខូចខាតផលប្រយោជន៍ (ម. ៤២៨ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលដើមចោទមាន ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើដើមចោទ ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងថា តម្លៃនៃវត្ថុដែល ខ្លួនបានទទួលជាតាវកាលិកនៃអំពើដែលនាំឱ្យ ខូចខាតផលប្រយោជន៍ទាបជាងសិទ្ធិលើបំណុល គឺត្រូវយកតម្លៃនៃវត្ថុនោះ។	តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យដើមចោទធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីតម្លៃនៃអំពើដែលនាំឱ្យខូចខាតផល ប្រយោជន៍។
៣	ការទាមទារឱ្យរំលាយ ឬ ទាមទារឱ្យបន្ថយថ្លៃឈ្នួលក្នុងករណីដែលចំណូលថយចុះដោយសារការបាត់បង់ឬវិនាស វត្ថុជួលមួយភាគ (ម. ៦០៦ និង ម. ៦០៧ នៃ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១. ចំនួនថ្លៃឈ្នួលដែលដើមចោទអះអាងថាបានកាត់បន្ថយ x [អំឡុងពេលពីដើមដំបូងនៃការកាត់បន្ថយដល់ពេលដាក់ ពាក្យបណ្តឹង + ៦ ខែ] ២. ប្រសិនបើដើមចោទធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងថា ១/២ នៃ តម្លៃនៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃភតិសន្យាទាបជាងចំនួន ដែលគណនាតាម	ដោយយោងទៅលើការសន្មត់ថា ០៦ ខែ គឺជា អំឡុងពេលមធ្យម សម្រាប់ធ្វើការជំនុំជម្រះរឿងក្តី

		របៀបទី ១ ខាងលើ ត្រូវយក១/២នៃតម្លៃនៃអចលនវត្ថុ	
	បណ្តឹងទាមទារអោយផ្តល់តាមការពិត		
១	ការសងប្រាក់ដែលមានកំណត់ចំនួនច្បាស់លាស់	ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលដើមចោទទាមទារឱ្យចុងចម្លើយសង។	
២	ការសងប្រាក់ដែលបានធ្វើឡើងជាបន្តបន្ទាប់ ឬច្រើនដងតាមពេលវេលា	ត្រូវគណនាដូចខាងក្រោម ៖ ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលទាមទារនៅពេលដាក់ពាក្យបណ្តឹង+ [ប្រាក់សងប្រចាំខែ x ១២ ខែ] ។ ប្រសិនបើកាល បរិច្ឆេទសងស្ថាពរនឹងមកដល់ក្នុងអំឡុងពេល ១ ឆ្នាំ ត្រូវ យកចំនួនទឹកប្រាក់សរុបនៃការទាមទារ ។	១. ដោយយោងទៅលើការសន្មត់ថា ១២ ខែ គឺ ជាអំឡុងពេលមធ្យមសម្រាប់ធ្វើការ ជំនុំជម្រះ រឿងក្តី។ ២. ចំពោះការបង់ ថ្លៃឈ្នួលដែលកើនឡើង ក៏ត្រូវ គណនាតាមរបៀបដូចគ្នានេះដែរ។
៣	ការប្រគល់ចលនវត្ថុ ឬ អចលនវត្ថុជាអាទិ៍	- បើផ្អែកទៅលើកម្មសិទ្ធិ សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ ភតិសន្យា ឬការបញ្ចប់កិច្ចសន្យា ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃវត្ថុ។ - បើផ្អែកទៅលើសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃវត្ថុ។	ភោគីនៃអចលនវត្ថុដែលមានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិ កាន់កាប់ត្រូវចាត់ទុកថាជាកម្មសិទ្ធិករចំពោះការ អនុវត្តសិទ្ធិទាមទារដោយផ្អែកលើសិទ្ធិប្រត្យក្ស។
៤	ការទាមទារឱ្យបញ្ឈប់ ឬ បង្ការជាមុននូវការរារាំងការអនុវត្តសិទ្ធិ	- បើផ្អែកទៅលើកម្មសិទ្ធិ សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និង សិទ្ធិអាស្រ័យនៅ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃ វត្ថុ។ - បើផ្អែកទៅលើសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃវត្ថុ	ភោគីនៃអចលនវត្ថុដែលមានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិ កាន់កាប់ត្រូវចាត់ទុកថាជាកម្មសិទ្ធិករចំពោះការ អនុវត្តសិទ្ធិទាមទារដោយផ្អែកលើសិទ្ធិប្រត្យក្ស។

៥	ការប្រគល់ឯកសារដែលត្រូវប្រើប្រាស់ជា មធ្យោបាយបញ្ជាក់	ថ្លៃចាំបាច់ដើម្បីចេញឯកសារម្តងទៀត ឬ សម្រាប់ធ្វើឯកសារ ម្តងទៀត។	១. ក្នុងករណីដែលឯកសារធ្វើដោយបុគ្គលឯកជន ត្រូវយកថ្លៃសម្រាប់ចេញឯកសារថ្មី ២. សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈ លិខិតបញ្ជាក់ដែលចេញដោយតតិយជន។ ក្នុងករណីដែលមានការលំបាកក្នុងការធ្វើឯកសារ នេះ សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវធ្វើឡើងដោយការ បង្ហាញសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងរបស់ដើមចោទ។
៦	ការប្រគល់លិខិតប្រគល់សិទ្ធិ	១.ក្នុងករណីដែលការទាមទារផ្អែកទៅលើកម្មសិទ្ធិ ឬ ការបញ្ចប់ កិច្ចសន្យា ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃនៃសិទ្ធិដែលមានចែងនៅក្នុងលិខិតប្រគល់សិទ្ធិ។ ២. ក្នុងករណីដែលការទាមទារផ្អែកទៅលើសិទ្ធិកាន់កាប់ត្រូវ យក ១/៣ នៃតម្លៃសិទ្ធិ ដែលមានចែងនៅក្នុងលិខិតប្រគល់សិទ្ធិ។	ចំពោះការធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង តុលាការ ត្រូវ បង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់នូវលិខិតបញ្ជាក់ ទៅតាម លក្ខណៈនៃរឿងក្តី។ ប្រសិនបើការដាក់លិខិតបញ្ជាក់មានការលំបាក សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវ ធ្វើឡើងដោយការបង្ហាញសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង របស់ដើមចោទ។
៧	ការប្រគល់ឯកសារក្រៅពីឯកសារដែល ត្រូវប្រើដើម្បីជាមធ្យោបាយបញ្ជាក់	១. ក្នុងករណីដែលការទាមទារផ្អែកលើកម្មសិទ្ធិ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃឯកសារ។ ២. ក្នុងករណីដែលការទាមទារផ្អែកទៅលើសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃឯកសារ។	១.សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវធ្វើឡើងដោយបង្ហាញលិខិតបញ្ជាក់ដែលចេញដោយតតិយជន ប្រសិន បើលិខិតនោះ មានតម្លៃទីផ្សារ។ ២. ប្រសិនបើមានការលំបាកក្នុងការធ្វើឯកសារ ដែលចេញដោយតតិយជន ឬប្រសិនបើមិនមាន តម្លៃទីផ្សារទេ ត្រូវយកតម្លៃដែលដើមចោទបាន ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង។
៨	ការទាមទារឱ្យផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសុំអភ័យទោសជាសាធារណៈ (ម. ៧៥៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១. ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសុំអភ័យទោសត្រូវចុះផ្សាយ តាមរយៈសារព័ត៌មាន ឬទស្សនាវដ្តី ត្រូវយកតម្លៃចុះផ្សាយ។	១.សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវធ្វើឡើងដោយតារាង រាយតម្លៃ ឬដោយលិខិតបញ្ជាក់ ប្រសិនបើ មានការកំណត់ថ្លៃចុះផ្សាយរួចហើយ។

		២. ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសុំអភ័យទោស ត្រូវផ្សព្វផ្សាយតាម រយៈបញ្ជូនដំណឹង ឬ មធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយផ្ទៃក្នុង ត្រូវយកតម្លៃស្មុំជូនដំណឹង។	២. ប្រសិនបើពុំមានការកំណត់ថ្លៃច្បាស់លាស់ទេ ត្រូវយកចំនួនទឹកប្រាក់នៃការចំណាយលើការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសុំអភ័យទោសជាសាធារណៈ ដែលដើមចោទបានអះអាងដោយការធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង។
៩	ការទាមទារប្រើដីដែលជាប់គ្នា (ម. ១៤៣ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១/៣ នៃតម្លៃដីជាប់គ្នាដែលដើមចោទស្នើសុំប្រើ។	
១០	ការទាមទារសុំឆ្លងកាត់ដីអ្នកជិតខាង (ករណីដីបិទជិត) (ម. ១៤៤ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១/៣ នៃតម្លៃដីដែលដើមចោទសុំជាផ្លូវដើរចេញចូល ។	
១១	ការប្តឹងទាមទារធ្វើផ្លូវទឹកដើម្បីស្រោចស្រព (ម.១៤៨ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី) ការប្តឹងទាមទារបង្ហូរចោលទឹក ស្រោចស្រព(ម.១៤៩ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី) ការប្តឹងទាមទារបង្ហូរទឹកចោលនៃកម្មសិទ្ធិករនៃដីលិចទឹក(ម. ១៥០ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១/៣ នៃតម្លៃដីដែលចាំបាច់សម្រាប់បង្ហូរទឹក ។	
១២	ការប្តឹងទាមទារលើកទំនប់	១/៣ នៃតម្លៃដីដែលសម្រាប់ធ្វើសិល្បៈការចាំបាច់ដើម្បីយកទឹក ។	
១៣	ការប្តឹងទាមទារកាប់ដើមឈើដែលដុះឆ្លងព្រំដី (ម. ១៤២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១/៣ នៃតម្លៃដីត្រឹមទំហំដែលមែកឈើឆ្លងចូល ។	
១៤	ការទាមទារឱ្យដាក់របាំងបាំងនៅបង្អួច	ត្រូវចាត់ទុកថាមានចំនួន ៥.៥០០.០០០ រៀល ។	

	(ម. ១៥៣ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)		
១៥	ការទាមទារធ្វើសកម្មភាពថែរក្សារបស់ភតិបតី (ម. ៦០៣ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	១/២ នៃតថ្លៃជួសជុល ។	ការប៉ាន់ប្រមាណថ្លៃជួសជុល ត្រូវធ្វើឡើង តាមរយៈវិក័យប័ត្រនៃការប៉ាន់ប្រមាណ។
១៦	ការទាមទារឱ្យហាមកុំឱ្យចូល	-បើផ្អែកទៅលើសិទ្ធិប្រត្យក្សក្រៅពីសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ។ -ប្រសិនបើផ្អែកលើសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃ អចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុ។ -ប្រសិនបើផ្អែកទៅលើសិទ្ធិផ្សេងទៀតក្រៅពីសិទ្ធិទាំងពីរខាង លើ ត្រូវចាត់ទុកថាមានចំនួន ៥.៥០០.០០០ រៀល។	
	ការចុះបញ្ជីដីធ្លី		
១	ការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ	តម្លៃនៃដី	
២	ការចុះបញ្ជី ការធ្វើអនុប្បទាន ឬ ការលុបចោលនូវការចុះបញ្ជីចំពោះការជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ ឬ សិទ្ធិអាស្រ័យនៅ	១/២ នៃតម្លៃដី ។	
៣	ការចុះបញ្ជី ឬ ការរំលត់សេវភាព	១/៣ នៃតម្លៃដីបម្រើ ឬ នៃតម្លៃនៃដីប្រើ ។	ការជ្រើសរើសយកតម្លៃនៃដីបម្រើ ឬ ដីប្រើដើម្បី ធ្វើការគណនាតម្លៃកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងគឺអាស្រ័យ ទៅលើដើមចោទ ។
៤	ការចុះបញ្ជីសិទ្ធិប្រាតិភោគ	តម្លៃនៃសិទ្ធិលើបំណុល ដែលមានប្រាតិភោគ ។ ប្រសិនបើដី មានតម្លៃទាបជាងសិទ្ធិលើបំណុល	តម្លៃនៃសិទ្ធិលើបំណុល ត្រូវគណនាដោយផ្អែកតែ លើប្រាក់ដើមប៉ុណ្ណោះ ។

J15

		គឺត្រូវយកតម្លៃ ដី ។	
	ញាតិ ឬ សន្តតិកម្ម		
១	រឿងក្តីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និង ទំនាក់ទំនងឪពុក-ម្តាយ និង កូន	ត្រូវចាត់ទុកថាមានចំនួន ៥.៥០០.០០០ រៀល ។	
២	ការទាមទារនូវសំណងដែលភ្ជាប់ទៅនឹង បណ្តឹងក្នុងចំណុច ១	ចំនួនដែលខ្ពស់ជាងគេ ដែលអាចជា ៥.៥០០.០០០ រៀល ឬ ចំនួននៃប្រាក់សំណង។	
៣	ពាក្យសុំឱ្យបែងចែកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ ការកំណត់ការចាត់ចែងទាក់ទងទៅនឹង ការបីបាច់ថែរក្សាកូន ដែលដាក់បញ្ចូល រួមគ្នា នៅក្នុងបណ្តឹងសុំលែងលះ ឬ សុំមោឃៈភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍	មិនតម្រូវឱ្យបង់ពន្ធទេ ។	
៤	ការទាមទារឱ្យធ្វើបដិទានសន្តតិកម្ម (ម. ១៣០១ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)	-បើជាសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ ត្រូវយកតម្លៃនៃវត្ថុទាំងមូល ។ -បើជាសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃវត្ថុ ។ -បើជាសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ ភតិសន្យា សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និង សិទ្ធិអាស្រ័យនៅ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃ វត្ថុ ។ -បើជាសេវភាព ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃដីប្រើ ឬ ដីបម្រើដោយយោងទៅលើទ្រព្យសន្តតិកម្ម ។	
៥	ការទាមទារឱ្យបញ្ជាក់ពីមោឃៈភាពនៃ	ត្រូវធ្វើការគណនាដោយផ្អែកទៅតាមខ្លឹមសារ	

J15

	មតកសាសន៍	នៃមរតកសាសន៍ ដូចខាងក្រោម ៖ ១. ចំពោះការចាត់ចែងទ្រព្យ (មាត្រា ១១៨៥) គឺ តម្លៃទ្រព្យ ដែលចាត់ចែង x ចំណែកមតិកតាមច្បាប់របស់ដើមចោទ ។ ២. ការផ្ដាច់មតិកពីសន្តតិជន (មាត្រា ១១៥១) គឺ តម្លៃសរុប នៃមរតក x ចំណែកមរតកតាមច្បាប់របស់ដើមចោទ ។ ៣. ចំពោះការកំណត់ចំណែកមរតក ឬ ការកំណត់នូវវិធីបែង ចែកមរតក (មាត្រា ១១៨២ និង ១១៨៣) គឺ [តម្លៃនៃចំណែកមរតករបស់ដើមចោទដែលកំណត់នៅក្នុងមតក សាសន៍ + តម្លៃនៃចំណែកមរតករបស់ចុងចម្លើយនៅក្នុងមតកសាសន៍] × ចំណែកមរតកតាមច្បាប់របស់ដើមចោទ / [ចំណែកមរតក តាមច្បាប់ របស់ដើមចោទ និង ចុងចម្លើយ]-តម្លៃនៃចំណែកមរតក ដែលមានចែងនៅក្នុងមតកសាសន៍ ។ ៤. ចំពោះការហាមឃាត់មិនឱ្យបែងចែក (មាត្រា ១១៨៣) គឺតម្លៃ សរុបនៃមរតក x ៥% x អំឡុងពេលហាមឃាត់ xចំណែកតាមច្បាប់របស់ដើមចោទ ។ ៥. ចំពោះការកំណត់នូវវិធីកាត់បន្ថយអច្ច័យទាន	

		(មាត្រា ១២៣៧ ចំណុច ៤) គឺ ចំនួននៃទ្រព្យដែលបានកាត់បន្ថយ ដោយផ្អែកលើវិធីដែលបានកំណត់-ចំនួននៃទ្រព្យដែលបានបន្ថយ ដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិស្តីពីការកាត់បន្ថយអច្ច័យទាន (មាត្រា ១២៣៧) ។ ៦. ចំពោះសិទ្ធិដែលមិនទាក់ទងទៅនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ដូចជា ការទាមទារឱ្យទទួលស្គាល់បញ្ហាដែលទាក់ទងទៅនឹង អាណាព្យាបាលទូទៅ បញ្ហាការប្រគល់អាណត្តិឱ្យតតិយជន កំណត់ពីវិធីបែងចែក (មាត្រា ១១៨៣) ការកំណត់នូវអ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ (មាត្រា ១១៨៦) ត្រូវចាត់ទុក ថាមានចំនួន ៥.៥០០.០០០ រៀល ។	
៦	ការទាមទារឱ្យបញ្ជាក់ពីមោឃៈភាពនៃការបោះបង់សន្តតិកម្ម	តម្លៃសរុបនៃមរតក xចំណែកមតិកតាមច្បាប់របស់ដើមចោទ	
៧	ការទាមទារឱ្យបញ្ជាក់ពីមោឃៈភាពនៃកិច្ចសន្យាបែងចែកមរតក	តម្លៃសរុបនៃសន្តតិកម្ម x ចំណែកតាមច្បាប់របស់ដើមចោទ - ចំណែករបស់ដើមចោទដែលមានចែងនៅក្នុងកិច្ចសន្យាបែង ចែកមរតក	
៨	ការទាមទារឱ្យបង្គ្រប់ភាគបម្រុង	១.ការទាមទារឱ្យសងជាប្រាក់ ៖ ចំនួននៃទឹកប្រាក់ដែលដើម បណ្តឹងទាមទារឱ្យសង ។ ២. ការទាមទារឱ្យប្រគល់វត្ថុ ៖	

J15

		-ចំពោះសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ ៖ ត្រូវយកតម្លៃសរុបនៃវត្ថុ ។ -ចំពោះសិទ្ធិកាន់កាប់៖ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃវត្ថុ ។ -ចំពោះសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ ភតិសន្យា សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និង សិទ្ធិអាស្រ័យនៅ ៖ ត្រូវយក ១/២ នៃ តម្លៃវត្ថុ ។ -ចំពោះសេវភាព ៖ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃដីប្រើ ឬ ដីបម្រើ ដោយផ្អែកទៅលើចំណែកមតិក ៣. ការចុះបញ្ជីដីធ្លី ៖ ត្រូវយកតម្លៃដីធ្លីនោះ ។	
	ការអនុវត្តដោយបង្ខំ		
១	បណ្ដឹងទាមទារឱ្យចេញសាលក្រមអនុវត្ត (ម. ៣៥២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)	១/២ នៃតម្លៃដែលទាមទារនៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ។	ប្រសិនបើការទាមទារនៅក្នុងលិខិតអនុវត្តនោះ មានកម្មវត្ថុជា ៖ ១.ការទាមទារឱ្យសងជាប្រាក់ ត្រូវយកចំនួននៃទឹកប្រាក់ដែលដើមចោទទាមទារឱ្យសងមកគិត ។ ២. ការទាមទារឱ្យប្រគល់វត្ថុ ៖ -ចំពោះសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ ត្រូវយកតម្លៃសរុបនៃ វត្ថុមកគិត។ -ចំពោះសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃ វត្ថុមកគិត ។ -ចំពោះសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ ភតិសន្យា សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងសិទ្ធិអាស្រ័យនៅ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃវត្ថុមកគិត ។ -ចំពោះសេវភាព ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃដីប្រើ ឬ ដីបម្រើមកគិត ដោយផ្អែកទៅលើចំណែក មតិក។ ៣. ការចុះបញ្ជីដីធ្លី ត្រូវយកតម្លៃដីធ្លីនោះមក គិត ។
២	បណ្ដឹងតវ៉ាចំពោះការផ្ដល់រូបមន្តអនុវត្ត	១/២ នៃតម្លៃនៃការទាមទារនៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ។	ប្រសិនបើការទាមទារនៅក្នុងលិខិតអនុវត្តនោះ មានកម្មវត្ថុជា ៖

J15

	(ម. ៣៦៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)		១.ការទាមទារឱ្យសងជាប្រាក់ ត្រូវយកចំនួននៃ ទឹកប្រាក់ដែលដើមចោទទាមទារឱ្យសងមកគិត ។ ២. ការទាមទារឱ្យប្រគល់វត្ថុ ៖ -ចំពោះសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ ត្រូវយកតម្លៃសរុបនៃ វត្ថុមកគិត។ -ចំពោះសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃ វត្ថុមកគិត ។ -ចំពោះសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ ភតិសន្យា សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងសិទ្ធិអាស្រ័យនៅ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃវត្ថុមកគិត ។ -ចំពោះសេវភាព ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃដីប្រើ ឬ ដីបម្រើមកគិតដោយផ្អែកទៅលើចំណែក មតិក។ ៣. ការចុះបញ្ជីដីធ្លី ត្រូវយកតម្លៃដីធ្លីនោះមក គិត ។
៣	បណ្ដឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ (ម.៣៦៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)	ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃនៃការទាមទារនៅក្នុងលិខិតអនុវត្តលើកលែង តែក្នុងករណីដូចខាងក្រោម ៖ ១.ករណីដែលមានគោលបំណងទាមទារឱ្យលុបចោលការអនុវត្ត ជាក់ស្ដែង គឺត្រូវយកវត្ថុដែលបានរឹបអូសមកគិត។ ២.ករណីដែលមានគោលបំណងទាមទារឱ្យលុបចោលការអនុវត្តដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្តចំពោះការទាមទារដែលតំរូវឱ្យអនុវត្តតាវកាលិកជាបន្តបន្ទាប់ និងច្រើនដងតាមពេល ហើយប្រសិនបើបណ្ដឹងនោះ ផ្អែកទៅលើសំអាងហេតុ	ប្រសិនបើការទាមទារនៅក្នុងលិខិតអនុវត្តនោះ មានកម្មវត្ថុជា ៖ ១.ការទាមទារឱ្យសងជាប្រាក់ ត្រូវយកចំនួននៃ ទឹកប្រាក់ដែលដើមចោទទាមទារឱ្យសងមកគិត ។ ២. ការទាមទារឱ្យប្រគល់វត្ថុ ៖ -ចំពោះសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ ត្រូវយកតម្លៃសរុបនៃ វត្ថុមកគិត។ -ចំពោះសិទ្ធិកាន់កាប់ ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃ វត្ថុមកគិត ។ -ចំពោះសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគ ភតិសន្យា សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងសិទ្ធិអាស្រ័យនៅ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃវត្ថុមកគិត ។ -ចំពោះសេវភាព ត្រូវយក ១/៣ នៃតម្លៃដីប្រើ ឬ ដីបម្រើមកគិតដោយផ្អែកទៅលើចំណែក មតិក។ ៣. ការចុះបញ្ជីដីធ្លី ត្រូវយកតម្លៃដីធ្លីនោះមកគិត ។

J15

		ថា សិទ្ធិលើ បំណុលមិនមានអត្ថិភាព ឬ មិនបាន កើតឡើងទេ គឺយកចំនួន នៃការទាមទារចាប់ពី ពេល នៃការកើតឡើងនូវសិទ្ធិលើបំណុល រហូត ដល់រយៈពេល ១២ ខែក្រោយពីដាក់ពាក្យ បណ្ដឹង។ ៣.ប្រសិនបើបណ្ដឹងនោះមានគោលបំណងត្រឹម តែទាមទារ ឱ្យបញ្ឈប់ជាបណ្ដោះអាសន្ននូវ អានុភាពអនុវត្តប៉ុណ្ណោះទេ តម្លៃកម្មវត្ថុនៃបណ្ដឹង ត្រូវគណនាដូចខាងក្រោម ៖ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលនៅក្នុងលិខិត អនុវត្ត ×អំឡុង ពេលដែលដើមចោទទាមទារ ឱ្យបញ្ឈប់ × (៥%/ឆ្នាំ)	
៨	បណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន (ម. ៣៦៥ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)	១. បើសិទ្ធិទប់ស្កាត់ការផ្ទេរ ឬ ការប្រគល់នូវវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុ នៃការអនុវត្ត ជាសិទ្ធិក្រៅពីសិទ្ធិ កាន់កាប់ ត្រូវយក ១/២ នៃតម្លៃវត្ថុ។ ២. បើសិទ្ធិទប់ស្កាត់ការផ្ទេរ ឬ ការប្រគល់នូវវត្ថុ ដែលត្រូវអនុវត្ត ដែលជាសិទ្ធិកាន់កាប់ គឺ ១/៣ ត្រូវយកតម្លៃវត្ថុ។ ៣. ប្រសិនបើបណ្ដឹងតវ៉ាធ្វើឡើងចំពោះការអនុវត្ត លើចលនវត្ថុ ដែលជាវត្ថុដែលអាចជួញដូរបាន ឬ សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ តតិយជន គឺ យកតម្លៃ	តម្លៃកម្មវត្ថុយ៉ាងច្រើនបំផុតគឺត្រឹមចំនួនទឹកប្រាក់ នៃសិទ្ធិលើបំណុល ដែលកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត

J15

		នៃវត្ថុដែលអាចជួញដូរបានដែលត្រូវបាន រឹបអូស ឬ សិទ្ធិលើបំណុលនោះ។	
៥	បណ្ដឹងតវ៉ារបស់ម្ចាស់បំណុល ឬ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលបានថ្លែងសេចក្ដីតវ៉ា ចំពោះការសរសេរលើតារាង ចែកចំណែក (ម. ៥៩២ និង ម. ៥៩៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)	១. បណ្ដឹងតវ៉ាដែលធ្វើឡើងដោយម្ចាស់ណុល ៖ ចំនួននៃការកើនឡើងដោយការកែតម្រូវ ឬ ការលុបចោល និងកែប្រែ នៃតារាងចែកចំណែក។ ២. បណ្ដឹងតវ៉ាដែលធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ៖ គឺចំនួនសិទ្ធិលើ បំណុល ដែលបានតវ៉ា ដោយមិនគិតដល់ចំនួនដែលលើស។	

J15